

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 4305

Doknr.
452231

Dato
05-10-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 20. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 646 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 646:

"Vil ministeren oplyse, hvorvidt det efter ministerens opfattelse vil være forbundet med statslige merudgifter, hvis der i retssikkerhedslovens § 72 indskrives opsættende virkning ved fratagelse af hjælp omfattet af reglerne i SEL § 3 a, såfremt sagsbehandlingstiden strækker sig ud over de 14 ugers varsel, og vil ministeren i givet fald give sin vurdering af, hvor stor en eventuel merudgift vil være? Vil ministeren i forlængelse heraf give sin vurdering af, hvordan merudgiften vil være ved at indføre opsættende virkning i forhold til hjælp efter §§ 41, 44, 83, 84 stk. 1, 85, 103, 104, 107 og 108, opgjort pr. paragraf?"

Svar:

Indledningsvist vil jeg fremhæve, at regeringen fortsat mener, at lovgivningen skal sikre at kommunerne træffer den rigtige afgørelse i første omgang, frem for at der laves yderligere regler for opsættende virkning.

Derudover bemærkes det, at klager i sager, der er omfattet af den nuværende varslingsbestemmelse (servicelovens § 3 a), i udgangspunktet skal færdigbehandles inden for varslingsperioden på 14 uger. Ankestyrelsen kan i forlængelse heraf tillægge opsættende virkning ud over de 14 uger, hvis sagen ikke er færdigbehandlet. Som følge heraf beregnes der nedenfor ikke på udgifterne forbundet med indførelse af opsættende virkning efter retssikkerhedslovens § 72 ved fratagelse af hjælp, der i dag er omfattet af servicelovens § 3 a.

Indførelse af opsættende virkning ved fratagelse af hjælp efter servicelovens §§ 41, 44, 83, 84 stk. 1, 85, 103, 104, 107 og 108 vurderes at medføre merudgifter i en række sager. Beregningerne af de konkrete merudgifter beror på en række skønnede forudsætninger, og er derfor behæftet med stor usikkerhed.

Jeg antager, at ordføreren spørger ind til de samlede offentlige merudgifter frem for alene statslige merudgifter. Endvidere antages det, at der spørges til opsættende virkning ved både nedsættelse og frakendelse af hjælp.

Social- og Ældreministeriet har ikke mulighed for at skønne de samlede merudgifter ved indførelse af opsættende virkning for alle paragrafferne omfattet af spørgsmålet. Det skyldes, at enhedsudgifter ikke kan opgøres på baggrund

af den autoriserede kommunale kontoplan, og/eller der ikke er datagrundlag for at opgøre antallet af modtagere for §§ 44, 83 og 84 stk. 1. Derfor medtages disse indsatser ikke i beregningen. Det bemærkes, at både mennesker med sociale eller psykiske problemer samt mennesker med handicap modtager hjælp efter flere af bestemmelserne. Det er derfor ikke muligt at isolere ændringen til en specifik målgruppe alene for en række af bestemmelserne.

Beregningen af merudgifterne ved indførelse af opsættende virkning tager derfor udgangspunkt i § 41 merudgiftsydelser, § 85 socialpædagogisk støtte, § 103 beskyttet beskæftigelse, § 104 aktivitets- og samværstilbud, § 107 midlertidige botilbud og § 108 længerevarende botilbud. Der beregnes dermed ikke på samtlige af de forespurgte indsatser, og det nedenfor opgjorte beløb kan derfor kun henregnes til de ovenfor nævnte indsatser.

Social- og Ældreministeriet har ikke kendskab til, hvor mange afgørelser der træffes vedrørende frakendelse eller nedsættelse af hjælpen for de ovennævnte indsatser. Antallet af afgørelser, hvor indsatsen fremover forudsættes opretholdt i en længere periode end i dag, er derfor skønnet med udgangspunkt i antal ankesager, der vedrører frakendelse eller nedsættelse af hjælpen for nogle af de aktuelt omfattede indsatser i servicelovens § 3 a. Andelen af sager vedrørende indsatser, der aktuelt er omfattet af § 3 a, som vedrører frakendelser eller nedsættelser, varierer meget på tværs af de forskellige paragraffer. Beregningsmæssigt antages andelen af klagesager, der vedrører reduktion eller frakendelse af hjælpen for de indsatser, som der her regnes på, at være 30 pct.

Jævnfør retssikkerhedslovens § 67 skal klage til Ankestyrelsen ske inden 4 uger efter, at klager har fået meddelelse om afgørelsen. Det forudsættes i beregningerne, at borgere klager 4 uger efter meddelelse om afgørelse.

Rigsrevisionens undersøgelse af Ankestyrelsens sagsbehandlingstider (2019), viser hertil en gennemsnitlig sagsbehandlingstid for kommunale socialsager i Ankestyrelsen på 20,8 uger. Perioden for opretholdelse af indsatserne antages derfor at være de 4 ugers klagefrist fra borgeren har fået meddelelse om afgørelsen tillagt 20,8 ugers sagsbehandlingstid i Ankestyrelsen fratrukket et estimat over kommunernes nuværende varsling i forbindelse med nedsættelse eller frakendelse af hjælp afhængig af indsatsernes karakter. Perioden for opretholdelse af indsatserne ved indførelse af opsættende virkning antages derfor at variere fra 12,8 til 20,8 uger.

For alle de berørte afgørelser, der klages over, forudsættes, at hjælpen nedsættes med 50 pct. for sager vedrørende merudgiftsydelser (§ 41), socialpædagogisk støtte (§ 85), beskyttet beskæftigelse (§ 103) samt aktivitets- og samværstilbud (§ 104). For midlertidige botilbud (§ 107) og længerevarende botilbud (§ 108) vil opsættende virkning kun være relevant ved frakendelse af tilbud. Beregningerne er eksklusiv evt. modgående besparelser vedrørende indsatser, som borgerne forventeligt måtte modtage i stedet for en indsats, der frakendes, da ministeriet ikke har forudsætninger for at vurdere hvilke indsatser, borgerne måtte modtage i stedet.

Af tabel 1 nedenfor fremgår de samlede merudgifter ved indførelse af opsættende virkning opgjort pr. paragraf.

Tabel 1

Skønnede økonomiske konsekvenser vedr. opretholdelse af pågældende indsats i ekstra uger (2021-PL)

Mio. kr. 2021-pl	Merudgift
§ 41 Merudgiftsydelse	2,2
§ 85 socialpædagogisk støtte	1,4
§ 103 Beskyttet beskæftigelse	0,1
§ 104 Aktivitets- og samværstilbud	0,5
§ 107 Midlertidige botilbud	13,2
§ 108 Længerevarende botilbud	6,4
I alt	23,7

Kilder: Socialpolitisk redegørelse 2019 for enhedsudgifter pr. modtager for §§ 85, 103, 104, 107 samt 108. Danmarks Statistik og skøn over egne beregninger for udgifter pr. modtager for §§ 41.

På baggrund af de ovenfor nævnte beregningsforudsætninger estimeres det med betydelig usikkerhed, at de samlede årlige offentlige merudgifter ved indførelse af en opsættende virkning for §§ 41, 85, 103, 104, 107 og 108 til 23,7 mio. kr. (2021-pl).

Beregningerne er som nævnt behæftet med stor usikkerhed, som følge af at der er foretaget en række beregningsforudsætninger. Herunder er der forudsat en uændret klageadfærd ved indførelse af opsættende virkning. Det kan dog forventes, at antallet af klager vil stige, såfremt der indføres opsættende virkning, og merudgifterne således vil blive højere som følge heraf.

Med venlig hilsen
Astrid Krag